

190. En vardagshistoria

1. Jag vill för er en strof berätta,
som rolig är på sätt och vis
Det var en landskamrer för dett,
som blev förtjust i en aktris

2. Han köpte vagn, han köpte hästar,
han gjorde allt för hennes skull
Han lät brodera sina västar
och sminkade sitt gamla hull

3. Han gjorde vers och sjöng till lutan
Likgott! han friar och får ja,
aktrisen, hellre än bli utan,
ansåg för bäst att honom ta.

4. Kamrern om allt det bästa trodde,
på ömhet syntes ingen brist
Men mitt emot i farstun bodde
olyckligtvis en ung artist

5. Den unga frun om tycke byter,
kamrerarns panna växer ut -
Förlåt att jag så här avbryter!
Men nu är visan verkligt slut.

*/Ord av Elias Sehlstedt. Ur Sv. Eduard, "200 Gamla
kända visor", nr 190/*